

برشی کوتاه از ویژگی‌های شخصیتی جهادگر آسمانی دانشگاه علوم پزشکی اراک، محمدحسین دریس

زهرارومضانی خبرنگارگروه دانشگاه

اواسط هفته گذشته بود که خبر شهادت محمدحسین دریس، مسئول بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی اراک رسانه‌ای شد. دانشجوی سال سوم پزشکی این دانشگاه که راهی تهران بود تا پیگیر برگزاری جدیدترین اردوهای جهادی باشد اما در مسیر دچار سانحه رانندگی شد و به شهادت رسید. اتفاقی که در آستانه سالگرد شهادت محمدرضا احمدی، مسئول گروه جهادی ریحانه‌النبی دانشگاه پیام نوراصفهان، بار دیگر جامعه دانشجویی و جهادی را داغدار کرد. شهیدی که ۲۶ مرداد سال گذشته و در مسیر اردوی جهادی در غرب اصفهان براساس سانحه رانندگی به شهادت رسیده بود حالا تکرار همان اتفاق و این بار در استان مرکزی، داغ آن را دوباره تازه کرد. پیکر محمدحسین دریس این دانشجوی جهادگر، روز گذشته بعد از تشییع در خیابان دهلویه پردیسان قم با حضور مسئولان مختلف ازجمله رئیس و برخی ازاعضای شورای شهر و مسئولان آموزش وپهروزش این شهر در جوار آستان مقدس امامزاده علی بن جعفر(ع) آرام گرفت.

شهید دریس اولین فرزند از یک خانواده پنج نفره و متولد ۱۳۸۱ بود و آن طور که خودش در فضای مجازی‌اش منتشر کرده، در یک خانه ۳۵ متری به دنیا آمد. شهیدی که به دلیل شغل طلبگی پدر و مادرش، جزه طبقه متوسط به شمار می‌رفت. دریس اصالتا اصفهانی بود، اما خانواده‌اش در قم اسکان داشتند و همین مساله باعث شده بود تا مدتی دانشجوی خوابگاهی دانشگاه علوم پزشکی اراک قلمداد شود. نام این شهید در ابتدا قرار بود محمدیاقبر باشد، اما به دلیل آنکه در هشتم محرم ۱۳۸۱ به دنیا آمده بود، اسمش را محمد حسین گذاشتند و همزمانی شهادتش با ایام عزاداری امام حسین (ع) باعث شد تا نام او برای همیشه با ماه محرم گره بخورد. آنطور که دوستانش درباره شخصیت این شهید می‌گویند، اصلی‌ترین دغدغه‌اش کمک به محرومان و مردم مناطق محروم استان مرکزی بود، موضوعی که باعث شد تا برخلاف بسیاری از هم‌نسل‌هایش، از تفریحات و سرگرمی‌هایش زده و تلاش کند تا بیشتر زمان خود را صرف برگزاری و حضور در اردوهای هادی کند. تا جایی که حتی برای هماهنگی و گرفتن پشتیبانی‌های مالی برگزاری اردوی جهادی در روستای قلیچ‌تپه از توابع شهرستان خنداب که بنا بود هفته آینده از سوی بسیج دانشجویی این دانشگاه برگزار شود، راهی تهران شده بود. مولفه دیگر شخصیتی او را باید حضور در دوره‌های مختلف آموزشی از جمله طرح ولایت و خواندن کتاب‌های متفاوت دانست، اتفاقی که زمینه را برای جامعه‌الطراف شدن او فراهم کرده بود. به گفته یکی از دوستانش شهید دریس در ابتدای حضورش در فعالیت‌های دانشجویی مسئولیت ثبت‌نام در دوره‌های طرح ولایت را عهده‌دار بود و همین مسیر باعث شده بود تا این شهید بتواند هندسه تمدن اسلامی را شناخته و بداند در کجای مسیر قرار دارد و باید به کدام سمت حرکت کند.

■ **شهیدی که امضای خاص خودش را داشت**

رعایت کردن جزئیات اخلاقی و وسواس در این زمینه را هم باید از دیگر ویژگی‌هایی دانست که برخی از دوستانش آن را جزه ویژگی‌های بازر شهید می‌دانستند، تا جایی که تلاش می‌کرد تا در جلساتی که با موضوع نقد عملکرد مسئولان برگزار می‌شد هم از حوزه انصاف و عدالت خارج نشود؛ اما در این

میان مدل همکاری‌اش در بسیج دانشجویی به‌عنوان مسئول را باید یکی از تفاوت‌های او با دیگران دانست. تا جایی که او امضای خاص به خودش را داشت و استفاده از جمله «سرباز خامنه‌ای در دانشگاه علوم پزشکی» باعث شده بود بسیاری از فعالان این حوزه با خواندن همین جمله بدانند نامه از طرف شهید دریس نوشته شده است. مولفه‌ای که البته گاهی مورد استقبال هم قرار نمی‌گرفت و بسیاری از فعالان این حوزه، او را به خاطر این جمله که باعث می‌شد تشریفات اداری و رسمی را رعایت نکند، مورد نقد قرار می‌دادند. شهید دریس پیش از آنکه در سال جاری مسئولیت بسیج دانشجویی این دانشگاه را برعهده بگیرد، یک سالی زمان امور قرارگاه جهادی مهاجر که ذیل بسیج همین دانشگاه فعالیت می‌کرد در اختیار داشت؛ مدت زمان کوتاهی که باعث شد نام او در بین مردم مناطق محروم به ویژه روستاهای خنداب جاودانه شود. او هرچند با اصرار دوستانش راضی به دل کندن از این قرارگاه شد، اما در همین مدت اندک هم به حدی توانسته بود با مستضعفین ارتباط بگیرد که وقتی خبر تصادف او منتشر شد، در برخی از روستاها غذای نذری به نیت شفاپیش بخش شده بود. البته پیوند عاطفی او با مردم این مناطق به اینجا ختم نمی‌شد بلکه به گراه دوستانش آمار مشارکت در انتخابات نیز در این مناطق تا حدی بالا رفته بود که نمی‌توان از آن چشم‌پوشی کرد.

جانشین قرارگاه جهادی مهاجر:

شهید دریس مانند نخ تسبیح

در بسیج دانشجویی عمل می‌کرد

علی ستاری، هم‌اتاقی دوران خوابگاهی شهید دریس و جانشین قرارگاه جهادی مهاجر در گفت‌وگو با «فرهیختگان» با بیان اینکه شهید نسبت به مستضعفان شوق زیادی داشت، گفت: «گاهی می‌بینیم فردی یک کاری را انجام می‌دهد به امید اینکه کار تمام شود اما گاهی فردی از مسیری که در آن قرار دارد، لذت می‌برد و شهید دریس واقعا از مسیر لذت می‌برد. هیچ‌گاه به یک نقطه راضی نمی‌شد و دوروزش شبیه به هم نبود. مساله مهم دیگر اینکه هر اردویی که می‌رفتم به نسبت اردوی قبلی‌اش، پیشرفت‌هایی را داشتیم و همه این مسائل به خاطر حضور او در این مسئولیت بود.» او تأکید کرد: «شهید روابط اجتماعی فوق‌العاده‌ای داشت و پیگیری‌های زیادی را انجام می‌داد. خوشبختانه رفاقت زیادی هم با دانشجویان داشت و هیچ‌گاه عصبی نمی‌شد. تا جایی که بنده سه اردوی جهادی را همراه شهید دریس بودم، اما هیچ‌گاه از او عصبانیت ندیدم. این را هم بگویم که اردوهای جهادی ما دو قسمت عمده دارد که یکی از آنها اردوهای هجرت است. در این اردو یک منطقه را به‌عنوان منطقه هدف انتخاب می‌کنیم و سه تا چهار روز در آنجا ساکن و فعالیت‌های جهادی انجام می‌دهیم، یکی هم اردوهای مربوط به مناطق حاشیه شهر است که در آنجا اردوهای جهادی یک‌روزه برگزار می‌شود و شهید در هر دو نوع این اردوها شرکت می‌کرد.»

جانشین قرارگاه جهادی مهاجر با ذکر خاطره‌ای از این شهید افزود: «یک‌بار به روستای درمن شهرستان خنداب رفته بودیم و پیوند عمیقی بین او و ساکنان آنجا شکل گرفت. این موضوع را زمانی فهمیدیم که شهید دریس بر اثر این سانحه در کما بود، متوجه شدیم که مردم آنجا برای سلامتی او نذری پخش کرده‌اند. از سوی دیگر با وجود اینکه به روستای قلیچ‌تپه نرفته‌ایم، اما پیام‌های تسلیت زیادی از سوی مردم آنجا بعد از این اتفاق به دست‌مان

رسید. شهید دریس توانسته بود با مردم این مناطق پیوند عاطفی برقرار کند.»

ستاری با بیان اینکه از همه مناطقی که قبل‌از آنجا اردوها برگزار شده بود، پیام تسلیت و همدردی دریافت کرده بودیم و این مساله شامل حال مسئولان استانی هم می‌شد، تصریح کرد: «نکته دیگر در ارتباط با شهید دریس، نحوه برخورد او با خود دانشجویان بود؛ به طوری که به تعبیر یکی از دانشجویان، اگر ما در بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی مانند دانه‌های تسبیح بودیم، شهید نقش نخ تسبیح را ایفا می‌کرد؛ واقعا همه دانشجویان را درکنار یکدیگر نگه داشته بود. محیطی فراهم کرده بود که دانشجویان بتوانند رشد کنند. ذره ذره از همه دانشجویان حمایت می‌کرد و پای اشتباهات آنها نیز می‌ایستاد اما به هرکدام از آنها نیز مسئولیتی را واگذار می‌کرد تا از این طریق امکان رشد آنها فراهم شود.» یک بار درباره اهداف قرارگاه جهادی مهاجر صحبت می‌کردیم، البته قرار است نام این قرارگاه به شهید دریس تغییر کند. وقتی از او درباره اهداف قرارگاه پرسیدیم، ۶ هدف را نام برد. بعد عنوان کردم این اهداف را در یک کلمه خلاصه کن، او حرفی زد که شهید قاسم سلیمانی درباره سپاه مطرح و عنوان کرده بود ما به دنبال انجام مقدمات هستیم. از این رو باید بگویم شهید دریس واقعا به دنبال انجام مقدمات بود و این کار را نیز با شوق دنبال می‌کرد.»

عضو بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی اراک:

شهید دریس پای پرشکان متخصص را

به مناطق محروم باز کرد

مسعود گلزاری، هم خوابگاهی و یکی از اعضای بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی اراک با بیان اینکه او از پیگی عاشق کتساب بود و در دوران نوجوانی کتاب تمام‌های مقام معظم‌رهبری را خوانده بود، گفت: «این مساله باعث شد در همان دوران نوجوانی و جوانی اشراف کاملی را نسبت به مبانی اسلامی و اخلاقی داشته باشد. هرچند داشتن پداری طلبه در این زمینه بی‌تاثیر نبود، اما مطالعات شخصی‌اش در رسیدن به این نقطه بسیار اثرگذار بود. موضوع دیگری که باید به آن اشاره کنم، اینکه سطح زندگی آنها متوسط بود و به دلیل محله‌ای که در آن زندگی می‌کرد، درک بالایی نسبت به زندگی محرومان داشت.» او تصریح کرد: «از زمانی که شهید وارد دانشگاه شد، پرقدرت سراغ انجام کارهای فرهنگی و سیاسی رفت، دلیل این مساله هم آن بود که او هم علم و هم درایت این کار را داشت. او در موضوعات مختلف به دلیل اطلاعاتی که داشت، نظر داده و صحبت می‌کرد و حتی به مباحثه می‌پرداخت. واقعیت آن است که او در دوره‌های مختلفی شرکت می‌کرد و به همین دلیل به موضوعات و مبانی مختلف اشراف کامل داشت. یکی از دغدغه‌های شهید دریس محرومیت‌زدایی و کمک به قشر مستضعف بود.»

گلزاری با بیان اینکه شهید قبل از اینکه مسئولیت بسیج را برعهده بگیرد، مسئولیت قرارگاه جهادی مهاجر همین دانشگاه را برعهده داشت و همه تلاشش آن بود که در نقاط محروم استان، همه توان و ظرفیتش را برای کاهش از درد و رنج مردم به کارگیرد، گفت: «ما طبق سنوات گذشته عادت داشتیم تا مناطق مختلفی را برویم اما وقتی شهید دریس مسئولیت این کار را گرفت، باوجود اینکه چنین کاری را تایید می‌کرد، اما به دنبال این بود اثرگذاری چنین فعالیت‌هایی بیشتر شود.» عضو بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی اراک در همین زمینه افزود: «همین دیدگاه شهید باعث شد پای متخصصان رشته‌های مختلف پزشکی به مناطق محروم استان باز شده و بستری فراهم

شود تا متخصصان بخش کودک و اطفال، زنان و… به اردوهای جهادی بیایند.. موضوع دیگر درباره این شهید آن بود که او چنین اعتقادی را نداشت اردوی جهادی تنها باید در ایام خاصی از سال صورت بگیرد، همین مولفه هم باعث شد درطول ترم بتوانیم دو یا سه اردوی جهادی را به صورت قرارگاهی برگزار کنیم و در حوزه‌های مختلف سلامت، عمرانی و فرهنگی فعالیت‌هایی را در مناطق انجام دهیم. همچنین اکثر هفته‌ها دانشجویان دندانبزشکی برای درمان‌های مرتبط با این حوزه بسیج و به مناطق مختلف می‌رفتند.» او ادامه داد: «شهید عنوان می‌کرد یکی از اهداف دانشجویان پزشکی قبل از اینکه وارد دانشگاه شوند، این است که به مردم خدمت کنند اما بسیاری از آنها وقتی وارد دانشگاه می‌شوند، شاید این هدف را فراموش کنند.» به همین دلیل معتقد بود اردوهای جهادی یکی از بخش‌هایی است که باعث می‌شود مساله خدمت کردن به مردم برای دانشجویان پزشکی یادآوری شود. به‌همین دلیل اصطلاحی داشت و می‌گفت درطول یک سال باید ۵۰۰ نیروی جهادی داشته باشیم و در آخرین اردوی جهادی نیز نزدیک به ۱۵۰ نفر را وارد روستای پرجمعیت کرد که در بخش‌های مختلف فعالیت می‌کردند.» گلزاری با بیان اینکه تمام فکر و ذکر این شهید مردم بود و هیچ کدام از این کارها را برای خود و اسمش انجام نمی‌داد، افزود: «تمام هم و غم او تلاش برای اصلاح وضعیت زندگی مردم بود، حتی وقتی با یک مسئول و استانداری صحبت می‌کرد هم به دنبال جایگاه خودش نبود و همه افرادی که او را می‌شناختند می‌توانند روی این مساله صمه بگذارند. شهید در تمام دوران فعالیتش ما را به کار دعوت و عنوان می‌کرد باید تمام تلاش‌تان را بگذارید تا به مردم خدمت کنید.»

عضو بسیج دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی اراک تصریح کرد: «شهید دریس به جوانان روستا تأکید خاصی داشت و می‌گفت آنها آینده کشور هستند و به همین دلیل سعی می‌کرد مشکلات آنها را به شکل ویژه دنبال کند. مساله دیگر درباره شخصیت این شهید آن بود که همواره تأکید می‌کرد نباید بدون چشم‌انداز وارد منطقه‌ای شویم و به فعالیت بپردازیم. به همین دلیل پیش از برگزاری اردو در یک منطقه، یک یا دو بار می‌رفتم و وضعیت آنها را مسورد از زیبایی قرار می‌دادم و بعد تعدادی از دانشجویان را به منطقه می‌بردم. این کار باعث می‌شد اشراف کاملی به منطقه داشته باشیم. او با ذکر خاطره‌ای از اهمیت دادن شهید دریس به جوانان گفت که اردیبهشت‌ماه به یکی از مناطق محروم رقتیم و بعد از بررسی‌ها مشخص شد یکی از مشکلات نسل جوان رفت‌وآمد آنهاست؛ چراکه در روز بروز مسافتی حدوداً نیم‌ساعته را برای رسیدن به مدرسه طی می‌کردند و این مساله هزینه ۱۰۰ هزار تومانی را برای آنها به همراه داشت؛ از طرف دیگر خود روستا محل ورزشی برای جوانان نداشت و شهید دریس شدیداً از این مساله متاثر بود و با مسئولان زیادی در این زمینه صحبت کرده بود تا امکانات تحصیل راحت برای آنها فراهم شود.» گلزاری خاطرنشان کرد: «یکی دیگر از ویژگی‌های او این بود که هیچ‌گاه اولین نفر سفره نمی‌نشست یا گاهی اصلا غذا نمی‌خورد یا اگر قرار بود کار خطری‌اکی مانند فعالیت‌های مرتبط با برق صورت بگیرد، اجازه نمی‌داد دیگران آن را انجام دهند و خودش مستقیم این کار را انجام می‌داد یا حتی اگر فردی می‌خواست راننده خودرو باشد و دانشجویان را جابه‌جا کند، از قبل کلی درباره راننده پرس‌وجو و چند بار نیز خودش با راننده مسیر را طی می‌کرد تا از رانندگی او اطمینان حاصل کند. او حواسش به بخش‌های مختلف برگزاری اردوهای جهادی بود.»

